

HOŞ GÖR Kİ HOŞ GÖRÜL

Alışık olmadığı durumlar insan denilen varlığı daima tedirgin eder, hele ki bu durum sağlığını tehdit edecek boyutta ise. Merkezini uzak doğudan almak üzere, bir virüs tüm dünyayı etkisi altına aldı. Beklemediğimiz bir şekilde hayatımızda kökten değişiklikler yapmak zorunda kaldık. Bu virüs ülkemize ulaşınca okullarımıza belirli olmayan bir süre ile ara verildi. Gölgeleler indi suya, kuşlar vardı uykuya. Yine beklemediğimiz bir şekilde okulumuzdan ayırınız aylardır ne yazık ki. Evlere kapandık, içselliğimize yöneldik ve farkında olmadan taşıdığımız kimliklerimizi yakından tanıma fırsatı bulduk.

Meğer ne çok uzaklaşmışız benliğimizden. Bazı değerlerimizi günlük kalabalık yaşantımızın gürültülü renklerinin arkasına itmişiz. Sosyal bir yaradılışımız olduğunu bize hatırlatacak bir şeye ihtiyacımız varmış aslında. Birbirimize olan kırgınlıklarımızın meğer ne küçük şeyler olduğunun, hepsinin karşılıklı “ hoşgörü “ ile tatlıya bağlanabileceğini fark edebilme imkânımız olmamış bitmeyen telaşlarımız sebebiyle.

Dünyanın kontrol altına almak için soluksuz çaba sarf ettiği bu salgının oluşmasına neden olan virüs; hepimizin malumu olduğu üzere yaşlı bireyleri, kendinden küçüklere oranla çok daha fazla etkiliyor. Ne yazık ki bu durumun farkında olmasına rağmen genç kesimimizin bir kısmı süreç içinde oldukça duyarsız davrandı. Kendinin, büyükleri kadar fazla zarara uğramayacağını bildiği için yaşlı bireylerimizin hayatını umursamaz bir şekilde riske sokanlar oldu. Düşüncesizce yapılan bu hareketler ileride onların pişmanlık kapılarını çalmasına sebep olacak. Lâkin biz yanlışa yanlışa değil, onu düzeltip olgunlaştıracak olan doğru davranışlarla yanıt verelim onlara yaş aralığı fark etmeksizin. Bu kişilere “hoşgörü“ diye adlandırılan eşsiz değerimizin bilgisini aşılalım.

Yaşlılarımız gelen kısıtlamalar ve kendilerini sıkıca koruma mecburiyetlerinden dolayı hâlâ içinde olduğumuz bu sürenin çok büyük bir kısmını evlerinden hatta belki de odalarından çıkmadan geçirdiler. Toplumumuzun geri kalan kısmı daha duyarlı olsaydı eğer onlar da birkaç nefes daha alırdı rahatça. Yaşlı insanlarımızın önemini hepimiz kendimize daha sık hatırlatmalıyız. Hayat her şeyi tecrübe edemeyeceğimiz kadar kısa. Bu sebeple yaşlı yakınlarımızın deneyimlerinin kıymetini farkına varmalıyız. Onlardan alacağımız nasihatler bizi hayatın acımasız yönlerine karşı koruyacak kalkanlar, hayat denizinde dalgalarla boğuşan gemimizin yelkenlerini dolduracak olan rüzgâr olacaktır.

Gençlik, bir ülkenin geleceğini temsil eder. Onların zihinlerinde yükselen fikirlerin temelleri bizim öz kültürümüzün paha biçilemez değerleri ile atılmalıdır. Hoşgörü, sevgi, diğerkâmlık, mütevazılık, liyakat, adil olma gibi güncelliğini daima koruması gereken unsurlar aklımız ve kalbimiz arasındaki köprünün iskeletini önemlidir.

Biz dirayetli bir milletiz. Doğru olanları yapar isek bu sorun ile başa çıkabilir ve tüm dünyaya örnek teşkil edebiliriz. En basitinden bizim tabiri caiz ise bugünlerdeki zırhımız olan maskelerimizi takar, mümkün olduğu kadar az kişiyle irtibata geçer ve görüşmek zorunda kalsak bile bunu mesafe dahilinde yapar, kendimizin ve çevremizin temizliğine dikkat eder, en önemlisi bu yaptıklarımızın; bir amaca riayet ettiğini, ancak hoşgörü gösterir isek hoş görüleceğimizin bilincini zihnimize yerleştirebiliriz. Genç, yetişkin, yaşlı demeden hepimiz kendi üstüne düşeni yapmalı ve taşın altına elimizi koymalıyız. İşte o zaman bu kara günler evrilir aydınlığa.

Sonuna yaklaştığımız bu sene hepimizin ruhuna daralmalar, kırgınlıklar getirdi. Kimimiz tarifsiz açılara göğüs germek zorunda kaldık. Lâkin ateşin demiri şekillendirmesi gibi zorluklar anlamlandırır bizi. Eskiden farkında olmadığımız güzelliklerin hayatımızda yer aldığını kavradık. Kalabalıkça ettiğimiz yol sohbetlerimizi, yağmur sonrasında dışarı çıkıp ıslanan toprağın kokusunu içimize çekmeyi özledik. Bazılarımız güneşin tenine değdiği ânı hissetmeye hasret duydu, bazıımız küçük şeylerle mutlu olmanın gerekliliğini fark edip bir kâse yoğurdu yiyip bir bardak suyu rahatça içince şanslı olduğunu hissetti. Çok şeyler öğrendik bu durumdan. Hayatın siyah beyaz olmadığını, onların arasında akıp gittiğini ve “hoşgörü felsefesinin” yüreğimizin merkezinde olmayı hak ettiğini öğrendik.

Adil Polat SERT

11-B 101